तावित्यादि । पौलस्त्योविभीषणआगत्य तौ तथाभूतावभा १७ सर्गः
षत उक्तवान् युवां मास्म प्ररुदितं मा रोदिष्टं स्मोत्तरे लङ्चेति ज०म०
लङ् यतोध्रुवमवश्यं सइन्द्रजित्पापः अस्मान्मोहयित्वा मायया
विमोह्य मुहेरकर्मकत्वाद्गतिबुद्धीत्यादिना कर्मसंज्ञा निकुम्भिला
मग्निगृहमगच्छत् गतवान् अत्र भूतानद्यतनएव लङ्॥ २५ ॥

तावित्यादि । पौलस्त्योविभीषणस्तौ राघवावुक्तवान् युवां भ०
रोदनं न कुरुतं स पापइन्द्रजित् निश्चितं अस्मान् मोहयित्वा
निकुम्भिलां यज्ञस्थानविशेषं गतवान् मुहेरकर्मकत्वात्प्रयोज्यस्य
कर्मत्वं ॥ २५ ॥

मास्म तिष्ठत तत्रस्थोवध्योऽसावकृतानलः । अस्त्रे
ब्रह्मशिरस्युग्रे स्यन्दने चानुपार्ज्जिते ॥ २६ ॥

मास्मेत्यादि। मास्म तिष्ठत मा विलम्बध्वं गच्छत स्मोत्तरे लङ् ज०म०
यतस्तत्रस्थोनिकुम्भिलास्थोऽसावकृतानलः अकृताग्निकार्य्योवध्यः
शक्योहन्तुं शकिलिङ्चेति चकारात् लङ् कृताश्चेति वचनात्
लङ् कृत्याश्चेति वचनात् हनोवधश्चेति उपसंख्यानाद्यत् कथम
कृतानलोवध्यइति चेत् अस्त्रे ब्रह्मशिरसि ब्रह्मशिरोनाम्नि उग्रे
दुष्प्रयोगे स्यन्दने च अनुपार्ज्जितेऽप्राप्ते सति ॥ २६ ॥